

Τὸ ναυτικὸν στάδιον τοῦ Λουδοβίκου Β' ἐπι-
σκιάζει ἡ δόξα τοῦ Πέτρου Λοτί. Τὰ ἔργα τοῦ Λοτί
δὲν εἶνε κυρίως ἢ ἐντυπώσεις ἐκ τῶν τόπων τοὺς
ὁποίους εἶδε, περιγραφαὶ τῶν μακρυνῶν καὶ φωτει-
νῶν χωρῶν τὰς ὁποίας ἐγνώρισεν, ὑπομνήσεις τῶν
ἀλλοκότων πλασμάτων μὲ τὰ ὁποία ἐκεῖ πέραν
συνεδέθη. Τὰ ἔργα του, εἰς τὰ ὁποία πάντοτε ὁ
συγγραφεὺς ἐμφανίζεται πρωταγωνιστῶν, μόλις δύ-
νανται νὰ κληθῶσι μυθιστορήματα, εἶνε δὲ μᾶλλον
ποιητικὰ ἀπομνημονεύματα συντεθειμένα ἀφροντί-
στος διὰ λαμπρότητος χρωμάτων ἐκθαμβούσης καὶ
συγκινούσης μέχρι δακρῶν ἀπλότητος. Τινὲς θεω-
ροῦσιν ὡς τὰ ὠραιότερα ἔργα τοῦ Λοτί, τὸν «Ἀδελ-
φὸν Ὑβ», δημοσιευθέντα τὸ 1885, οὗτινος ἡ σκηνὴ
ὑπόκειται ἐν Βρετάνῃ, καὶ τὸν «Ἰσλανδὸν Ἀλιέα»,
ὅστις κυρίως ἀνομολογεῖται ὡς τὸ ἀριστοῦργημα
τοῦ ποιητοῦ. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τε-
λευταίου τῶν ἔργων του, πανταχοῦ διαφαίνεται ἡ
ἀριστοτεχνικὴ δύναμις τοῦ Λοτί πρὸς γραφικὴν
μᾶλλον ἀναπαράστασιν τοῦ ἐξωτερικοῦ διακόσμου
τῆς φύσεως ἢ πρὸς ψυχολογικὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐν
τῷ διακόσμῳ τούτῳ δρώντων πλασμάτων, τῶν
ὁποίων ἄλλως τε ἡ ψυχὴ διατελεῖ ἐν ἀγρίᾳ πρω-
τογενεῖ καταστάσει, οὐδὲ παρουσιάζει τι περί-
πλοκον, ἄξιον νὰ τὸ ἀνατάμη ὁ ψυχολόγος. Ἐν
τῷ «Γάμῳ τοῦ Λοτί» ἀπεικονίζεται τὸ Ταίτι, ἡ
μαγικὴ νῆσος μὲ τὸ αἰώνιον ἔαρ τῆς, ἐν τῷ «Μυθι-
στορήματι τοῦ Σπαχῆ» ἡ ἀμμώδης καὶ ξηρὰ καὶ
διακεκαυμένη Σενεγάλη, ἐν τῇ «Ἀζυαδέ» ἡ Θεσσα-
λονικὴ καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις, ἐν τῇ «Κυρία
Χρυσανθέμου» ἡ Ἰαπωνία, ἐν τῷ «Ναύτῃ», τῷ
νεωτάτῳ αὐτοῦ ἔργῳ, αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου. Τὸν
Λοτί ἐμπνέουσιν αἱ ἐξωτικαὶ ζῶναι, αἱ χῶραι τὰς
ὁποίας δὲν κατέκλυσεν ὁ πολιτισμὸς, οἱ ἐν φυσικῇ
καταστάσει εὐρισκόμενοι ἄνθρωποι. Ἡρώιδες του
εἶνε ἡ Παραοῦ, ἡ Φατουγκαί, ἡ Πασκάλα Ἰθά-
νοβιτς, ἡ Σουλέιμα, ἡ Ἀζυαδέ, ἡ Γῶδ Μέβελ,
πλάσματα ἡμίγρια, ζῶντα ἐλευθέρως ὑπὸ τὰς
ὄψεις τῆς φύσεως, ἄνη τῶν δασῶν. Ἡρώες του
εἶνε ὁ Πεϋράλ, ὁ καλὸς Σπαχῆς, ὁ Ὑβ Κερμαδέκ, ὁ
ναύτης τῆς Βρετάνης, ὁ ἀλιεύς Γιάν, ἀπλοὶ καὶ
ἀπαίδευτοι καὶ κατὰ φύσιν ζῶντες.

Ὁ Λοτί πλουσίαν φαντασίαν δὲν ἔχει· στερεῖται
τῶν δῶρων τῆς εὐρέσεως· τὰ διηγήματά του δὲν
πλέκονται περὶ τινα μῦθον· ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ ἀπλό-
της τῆς διασκευῆς τῶν, δεῖγμα τῆς ἐξόχου φιλολο-
γικῆς εὐκρινείας καὶ φιλαληθείας τοῦ συγγραφέως,
παρέχει εἰς ταῦτα θέλγητρον βαθύτατα εἰσδύον· εἰς
τὰς καρδίας. Ὁ Λοτί, κατὰ τὴν κρίσιν ἑνὸς ἐκ
τῶν θαυμαστῶν του, δὲν λαλεῖ ἢ περὶ ὅσων εἶδε,
δὲν περιγράφει ἢ ὅσα ἐγνώρισεν. Ἀλλὰ τὸ παρατη-
ρητικὸν αὐτοῦ εἶνε ἐκτάκτου δυνάμεως. Ὁ ἐγκέ-
φαλος αὐτοῦ εἶνε εἰδὸς τι μυστηριώδους χωνευτη-
ρίου ἐν τῷ ὁποίῳ πάντα τὰ φαινόμενα συμυκνοῦν-
ται, καθορίζονται, ἐξατμίζονται. . . . Μεθ' ὃ ἀπο-
καλύπτεται τὸ ἔργον, πλήρες ὀξυνοουστάτων λεπτο-
μερειῶν περὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐν-
τυπώσεων· πλήρες ἐκ τῶν ἀναμνήσεων τῶν ἀρω-
μάτων, τῶν ἀνταυγείων τῶν χρωμάτων, τῶν ἀπο-
τάτων ἀπηγήσεων σβυνομένων ἀρμονιῶν, καὶ τῶν

ὄνειρωδестέρων ὄνειρων· πάντα ταῦτα συνδέονται
πρὸς ἀβροτάτας ἀναλύσεις βαθέων συναισθημάτων,
πρὸς τρυφερότατα ἀνθρώπινα αἰσθήματα, πρὸς συνε-
χεῖς ρεμβασμούς, καὶ διερμηνεύονται δι' ὕψους ὄλως
ιδιάζοντος.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ Πέτρος Λοτί εἶνε συγγραφεὺς
ἀπὸ κορυφῆς μέχρις ὀνύχων πρωτότυπος. Τὴν πρω-
τοτυπίαν του δὲ ταύτην περιφανῶς ἐξεδήλωσεν ἐν
τῷ λόγῳ τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰσελθὼν εἰς τὴν
Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν· ὁ λόγος οὗτος καὶ κατὰ
τὰς διατυπωθείσας γνώμας καὶ κατὰ τὸν τρόπον
τῆς διατυπώσεως αὐτῶν πολὺ διαφέρει τῶν εἰς
ὁμοίας περιστάσεις ἐξ ἀκαδημαϊκῶν χειλέων ἀκου-
μένων ρητορικῶν συνθέσεων. Ὁ Λοτί συνέθηκε καὶ
τὸν εἰσιτήριον λόγον του κατὰ τὴν ἰδίαν σχεδὸν
αὐτοβιογραφικὴν μέθοδον καθ' ἣν καὶ τὰ ἔργα του,
ὥστε ὁ ὑποδεχθεὶς αὐτὸν ἀκαδημαϊκὸς Μεζιέρ πνευ-
ματωδέστατα παρετήρησεν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου του·
«Μὲ ἐστερήσατε τῆς μᾶλλον εὐαρέστου φροντίδος·
ἐλαλήσατε περὶ ὑμῶν αὐτῶν ὡς ἐγὼ θὰ ὠμίλου,
ἂν δὲν μ' ἐπρολαμβάνετε.» Ἄλλ' ὁ νέος ἀκαδη-
μαϊκός, μὴ περιορισθεὶς εἰς τὴν καινοτομίαν ταύ-
την, ἐπετέθη καὶ κατὰ τῶν δύο μεγαλωνύμων σχο-
λῶν τῆς συγχρόνου μυθιστοριογραφικῆς παραγωγῆς,
τῆς φυσιοκρατικῆς καὶ τῆς ψυχολογικῆς, ἐπλεξε τὸ
ἐγκώμιον τοῦ αἰωνίου ἰδανικοῦ, καὶ πολλὰς ἄλλας
γνώμας περὶ τέχνης καὶ φιλολογίας ὑπέβαλεν· ἐδή-
λωσεν ὅτι δὲν ἀναγινώσκει βιβλία, καὶ ὅτι δὲν ἐπι-
μελεῖται τῆς οἰκονομίας τῶν ἔργων του· «Ἀκριβῶς
εἶπεῖν, ἐγὼ ποτὲ δὲν συνέθεσα μυθιστόρημα· γράφω
ὅταν τὸ πνεῦμά μου κυριεύῃ κάτι τι, ὅταν τὴν καρ-
δίαν μου πιέζῃ κάποια θλίψις· καὶ πάντοτε εἰς τὰ
βιβλία μου ὑπάρχει εἰς πολὺ μεγάλην δόσιν ἡ ὑπο-
κειμενικότης μου.»

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Γιγαντιαῖος ἐλέφας

Μεταξὺ τῶν θαυμάτων τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως ἐν
Σιγάχῳ συγκαταλέγεται καὶ αἰθουσα χοροῦ γιγαντιαία
μεθ' ἑστιατορίου ἔχουσα σχῆμα ἐλέφαντος. Ἡ ράχις
τοῦ ἐλέφαντος ἀπέχει 42 μέτρα περίπου ἀπὸ τοῦ ἐδά-
φους, τὸ δὲ μῆκος τοῦ ἐλέφαντος μετὰ τῆς κεφαλῆς
εἶνε 70 μέτρων περίπου. Τῇ βοήθειᾳ ἐσωτερικοῦ μη-
χανισμοῦ περιστρέφει ὁ ἐλέφας οὗτος τὸ κολοσσαῖον
σῶμα του, κινεῖ τὴν οὐρὰν, τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὰ
ὄτα· τὸν κολοσσῶνα ὁμοῦς τῆς παραστάσεως ἀπαρτί-
ζουσιν οἱ φοβεροὶ μυκηθμοὶ του. Ὁ ἐλέφας οὗτος ἔχει
δύο πατώματα· ἐν τῷ κατωτέρῳ εἶνε ἡ αἰθουσα τοῦ
χοροῦ καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ τὸ ἑστιατόριον. Τὸ ὅλον φω-
τίζεται δι' ἀπλέτου ἡλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ ἐκόστισεν
1,250,000 φράγκων.

Ἀνάπτει ὁ κεραυνὸς ζῶντα δένδρα·

Ἐπὶ πολλῶν εἰσέτι ἀμφισβητεῖται· ἐάν ὁ κεραυνὸς
ἀνάπτει ζῶντα δένδρα. Ὅθεν εἶνε ἀξιοσημείωτον τὸ ἀκό-
λουθον περιστατικὸν παρατηρηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Strehle,
καὶ ἀνακοινωθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Tubeuf εἰς τὴν «Ἐπι-
στημονικὴν δασνομικὴν Ἐφημερίδα». Εἰς πεύκην
80 ἐτῶν καὶ 32 μέτρων ὕψους, εἶχεν ὁ κεραυνὸς

ἀπανθρακώσει τὸν φλοιὸν τῆς κορυφῆς μήκους 4 μ., ὡς καὶ ἀριθμὸν τινὰ κλάδων τῆς κορυφῆς καὶ δὴ οὕτως ὥστε ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς καύσεως, ἀπὸ ἰσχυρᾶς ἀπανθρακώσεως τοῦ φλοιοῦ καὶ ἀπωλείας τῶν βελονοειδῶν φύλλων, μέχρι τῆς ἐλαφροτάτης καύσεως ὑπῆρχον. Οἱ κεκαυμένοι κλάδοι εὐρίσκοντο ἐπὶ τοῦ νοτιοδυτικῆς μέρους, ἐξ οὗ καὶ ὁ κεραικὸς ἠκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸν κορμὸν. Ἐνταῦθα ἐπήδησε πρῶτον 9 μέτρα στελέχους μετὰ κλάδων καὶ βελονοειδῶν φύλλων, ὅπως πάλιν, δύο μέτρα μακρύτερον, διαρρήξῃ τὸν φλοιὸν. Ἀφῆκε πάλιν δύο μέτρα φλοιοῦ ἐντελῶς ἀθίκτου, ὅπως κατόπιν, ἐν μέρει μὲν μόνον κατὰ τόπους ἀποσπάσῃ τὸν φλοιὸν, ἐν μέρει δὲ κατασχίσῃ τοῦτον εἰς μεγάλα τεμάχια. Εἰς τὸ κατώτατον μέρος τοῦ κορμοῦ εἰς ὕψος 4 μέτρων ἀποσπάσθη τέλος ἄρκετὰ μεγάλων τεμαχίων φλοιοῦ, ὃ δὲ κορμὸς ἔχων 0,56 μέτρων διάμετρον διερρήχθη. Ὁ κεραικὸς λοιπὸν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἤναψε τὴν ζῶσαν καὶ πλήρη βελονοειδῶν φύλλων κορυφήν, τὸ δ' οὕτω ἀνάψαν μέρος ἔκλυσε τὰ περίξ αὐτοῦ, μέχρις οὗτου πάλιν τὸ πῦρ ταχέως ἐσθυσεν.

Ἵδροποδῆλατον

Εἰς ἐκ Μονάχου μηχανικὸς πρόκειται λίαν προσεχῶς νὰ ταξιδεύσῃ ἀπὸ τὸ Τέγελ εἰς τὸ Ἀμβούργον διὰ τοῦ ποταμοῦ ἐφ' ἑνὸς ὑδροποδηλάτου ἢ ὑδροταχυτρόχου τὸ ὅποσον αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐφευρε. Θὰ λάβῃ μετὰ τοῦ τρίτροχου τοῦ ὅ,τι τῷ εἶναι χρήσιμον πρὸς τροφήν καὶ διὰ τὰς σωματικὰς του ἀνάγκας, οὕτως ὥστε κατὰ τὸ ταξίδιον νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ σταθμεύῃ εἰς τὴν ξηράν. Σκέπτεται νὰ διανύσῃ τὸ διάστημα τοῦτο εἰς τρεῖς ἡμέρας. Ἀπὸ τὸ Ἀμβούργον θὰ ὑπάγῃ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὸ Καλαὶ καὶ ἐκεῖθεν σκοπεῖ ὁ Βαυαρὸς νὰ διέλθῃ τὸν πορθμὸν ἐπὶ τοῦ εὐθραύστου ποδηλάτου του ἐντὸς 4 ὥρων. Τὸ ποδηλάτον του ὁμοιάζει πρὸς τὰ συνήθη τρίτροχα ποδήλατα, μόνον οἱ τροχοὶ συνίστανται ἀπὸ κοίλους καὶ κενοὺς ἀέρος δίσκους, οἵτινες φέρουσιν εἰς τὰ πλάγια μικρὰς πτέρυγας δι' ὧν καθίσταται δυνατὴ ἢ πρὸς τὰ πρόσω κίνησις. Ὁ ἐφευρέτης συνέλαβε μάλιστα τὸ τολμηρὸν σχέδιον νὰ διέλθῃ διὰ τοῦ ὑδροποδηλάτου του τὸν Ὀκεανόν, πιθανὸν δὲ νὰ ὑπάγῃ καὶ εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου.

Μετασσοδοὶ διὰ τοὺς ἵππους

Ἡ γαλλικὴ «Ἐφημερίς τῶν πιλοποιδῶν» διαλαμβάνει περὶ ἐνδιαφέροντος νεωτερισμοῦ διὰ τοὺς ἵππους. Ἡ ὑπερβολικὴ θερμότης ἢ παρατηρηθεῖσα κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τινὰ ἐφευρετικὴν κεφαλὴν τῶν Βορδιγάλλων νὰ ἐφοδιάσῃ τοὺς ἵππους μὲ ψαθίνους πετάσους, τόσον δὲ πρακτικὸν ἀπέδειξεν ἢ πείρα τοῦτο, ὥστε τάχιστα εἰς ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν ἵππων, ἵππασίας, φορηγούς, δι' ἀμῆρας κτλ. ἐπρομήθευσαν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. Τοῦτο καλύπτει τὸ μέτωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ἵππου, διὰ τὰ ὅσα δὲ φέρει πλαγίως δύο ἀνοίγματα ἔσωθεν τοῦ ψαθίνου πύλου ὑπάρχει σπῆγχος ὅστις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑγραίνεται δι' ὄχρους, ὅπως δροσίξῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἵππου. Ἐννοεῖται ὅτι κατ' ἀρχὰς ἢ θεὰ τοῦ ἵππου μὲ τοιοῦτον κάλυμμα εἶνε ἄρκετὰ παράδοξος, τάχιστα ὅμως συνειθίζει ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ τέλος ὁ λίαν σκόπιμος οὗτος πῖλος τῶν ἵππων φαίνεται ὡς τι γνωστὸν ἀντικείμενον.

ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Ἔρχεται! Ἔρχεται!

Δὲν εἶνε κραυγὴ χαρᾶς καὶ ἀνυπομονησίας, ἀλλὰ φρίκης καὶ τρόμου.

Πρόκειται περὶ τῆς χολέρας, τῆς ὁποίας τὸ σκελετῶδες φάσμα ταράσσει καὶ πάλιν τοὺς θερινούς μας ὕπνους. Καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ὄχι ἀδίκως καὶ ἀνευ λόγου. Ἡ χολέρα ἐγκρατεστάτη πλησίον μας καὶ καταδοκεῖ ζητοῦσα νὰ εἰσβάλῃ. . . Αἱ πρῶται εἰδήσεις ἐκ Σμύρνης, πρὸς τὰς ὁποίας ἐδυσπιστήσαμεν, ἐπαληθεύονται. Ἡ βροτολογὸς ἐφθόνησε τὴν ὠραίαν Ἰωνίαν καὶ ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτῆς τὸ ἀθηράγον τῆς δρέπανον. Καθημερινῶς μᾶς ἀναγγέλλονται τὰ κρούσματα, αἱ ἐνέργειαι, οἱ φόβοι. Καὶ αἱ εἰδήσεις τῆς γειτονικῆς συμφορᾶς μᾶς ἀφύπνισαν ἐκ τοῦ ληθάργου μας. Ὁ,τι πρὸς ἄμυνάν μας ἐπεβάλλετο νὰ κάμωμεν, τὸ ἐκάμαμεν. Τὸ Ἰατροσυνέδριον συνηλθε, κἄθαρσις ἐπεβλήθη, ἢ Δημηουργία ἔλαβε μέτρα περὶ καθαριότητος, αἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν ἄρθρα ὡς σαλπίσματα. Ἄν μὲ ὅλα αὐτὰ θελήσῃ νὰ μας ἐπισκεφθῇ ἡ χολέρα, καλῶς νὰ ὀρίσῃ. Θὰ τὴν ὑποδεχθῶμεν ὅπως πρέπει. . .

Βαθέως συνεκίνησε τὴν πόλιν μας ὁ θάνατος τοῦ γηραιοῦ Ἀνδρέου Καλλιίνσκη, τοῦ ἰδιαίτερου γραμματέως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἐν τῷ προσώπῳ του ἀπολέσθη τύπος αὐλικῆς σπάνιος. Σεμνὸς τὸ ἦθος, ἀβρὸς τοὺς τρόπους, φιλόφρων πρὸς ὅλους, ἐχέμυθος καὶ ἀφωτισμένος, ὁ Ἀνδρέας Καλλιίνσκης ὑπηρετεῖ τὸν Βασιλέα μετὰ τοῦ ζήλου ἐκείνου τῆς πίστεως καὶ τῆς πεφωτισμένης προθυμίας, ἣτις καθίστα αὐτὸν πολῦτιμον καὶ ἀληθῶς δεσνατοπλήρωτον. Τὴν κηδείαν του γενομένην τὸ παρελθόν Σάββατον, ἠκολούθησαν οἱ τὰ πρῶτα φέροντες παρ' ἡμῶν, ἐπὶ τῆς σωροῦ του δὲ κατετέθησαν εἴκοσι στέφανοι μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰς καὶ ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως.

Τὴν π. Κυριακὴν ἐγένοντο ἐν Κηφισίᾳ οἱ προαγαθελθέντες Ἀγῶνες τοῦ Πανελληνίου Ποδηλατιστικοῦ Συλλόγου. Τὸ θέαμα ἦτο ἐξοχὸν καὶ πρωτοφανὲς παρ' ἡμῶν, κόσμος δὲ πολὺς μετέβη ἐξ Ἀθηνῶν διὰ νὰ το ἀπολαύσῃ. Ἐν τῇ βασιλικῇ ἐξέδρᾳ παρευρίσκετο ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, προστάτης τοῦ Συλλόγου καὶ πρῶτος τῆς ἀγωνοδίου ἐπιτροπείας τὰς ἐκατέρωθεν δὲ τιμητικὰς θέσεις κατείχον οἱ προσκεκληθέντες, τοὺς ὁποίους μετ' ἐξαιρετικῆς εὐγενείας ἀδεξιοῦντο οἱ κοσμητορες. Οἱ ἀγῶνες ἤρχισαν τὴν 6 μ. μ. Μετὰ τὴν γραφικὴν παρέλασιν τῶν μελῶν τοῦ ποδηλατιστικοῦ Συλλόγου, ἐν στολῇ λευκοκράνῳ, ἐγένετο ὁ α' ἀγὼν, δρόμος διεχιλίῳν μέτρων, μεταξὺ δὲ 9 διαγωνισθέντων ἔτυγον τοῦ βραβείου οἱ κ.κ. Κοκκινιώτης καὶ Νάστος. Κατὰ τὸν β' ἀγῶνα διεγωνίσθησαν ἐννέα μικροὶ ποδηλατισταί, νικητοῦ ἀναδειχθέντος τοῦ δεκατριετοῦ μα-